

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum character vnius ordinis de necessitate præsupponat characterem
alterius ordinis? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

RESPONDEO dicendum, quod ad susceptionem ordinis præexistit aliquid quasi de necessitate sacramenti, & aliquid quasi de congruitate. De necessitate enim sacramenti exigitur, quod ille qui accedit ad ordines, sit ordinis susceptius: quod competit ei per baptismum. Et idem character baptismalis præsupponitur de necessitate sacramenti, ita quod sine eo sacramentum ordinis conferri non potest. Sed de congruitate requiritur omnis perfectio, per quam aliquis reddatur idoneus ad exequutionem ordinis; & unum de ipsis est, ut sit confirmatus. Et idem de congruitate character ordinis, characterem confirmationis præsupponit, & non de necessitate.

Ad primum ergo dicendum, quod non est similis habitudo huius medij ad ultimum, & primi ad medium: quia per characterem baptismalem sit homo susceptius sacramenti confirmationis, non autem per characterem confirmationis sit homo susceptius sacramenti ordinis: & idem non est similis ratio.

Ad secundum dicendum, quod illa ratio procedit de idoneitate quantum ad congruitatem.

ARTIC. V.

Vtrum character unius ordinis de necessitate presupponat characterem alterius ordinis?

A D quintum sic proceditur. Videtur, quod character vnius ordinis præsupponat de necessitate characterem alterius ordinis. Quia maior est conuenientia ordinis ad ordinem, quam ordinis ad aliud sacramentum. Sed character ordinis præsupponit characterem alterius sacramenti, scilicet baptismi. Ergo multo fortius character vnius ordinis, præsupponit characterem alterius.

¶ 2 Præterea, Ordines sunt quidam gradus. Sed nullus potest peruenire ad posteriorem gradum, nisi prius concederit prioren. Ergo nullus potest accipere characterem ordinis sequentis, nisi prius accipit ordinem præcedentem.

SED contra, Si omittatur aliquid in sacramentis
T 2 quod

144

quod sit de necessitate sacramenti, oportet quod sacramentum iteretur. Sed si aliquis accipiat sequentem ordinem, prætermisso primo, non reordinabitur, sed confertur sibi quod deerat, secundum statuta Canonum †. Ergo præcedens ordo non est de necessitate sequentis.

in decr. lib. 5. tit. 29. c. Tua lettera. RESPONDEO dicendum, quod non est de necessitate superiorum ordinum, quod aliquis minores ordines prius habeat: quia potestates sunt distinctæ & una quantum est de sui ratione, non requirit aliam, in eodem subiecto. Et ideo etiam in primitiva Ecclesia, aliqui ordinabantur in Presbyteros, qui prius inferiores ordines non suscepserant, & tamen poterant omnia quæ inferiores ordines possunt; quia inferior potestas comprehenditur in superiori virtute, sicut sensus in intellectu, & ducatus in regno. Sed postea per constitutionem Ecclesiaz †, determinatum est, quod ad maiores ordines se non ingerat, prius in minoribus officijs se non humiliatur. Et inde est quod qui ordinantur per saltum, secundum Conones †, non reordinantur, sed id quod omnium successione de præcedentibus ordinibus, eis confertur.

† in decr. in argu. sed contra, ciza- d. 52. Ad primum ergo dicendum, quod magis continent ordinis adiuvicem, secundum similitudinem speciei, quam ordo cum Baptismo: sed secundum proportionem potentiae ad actum, magis conuenit baptismus cum ordine, quam ordo cum ordine. Quia per baptismum acquirit homo potentiam passiuam recipiendi ordines; non autem per ordinem inferiorem datur potentia passiuam recipiendi maiores ordines.

Ad secundum dicendum, quod ordinis non sunt gradus, qui concurrant in actione una vel in uno motu, ut oporteat ad ultimum per primum deuenire; sed sunt sicut gradus in diversis rebus constituti: sicut et gradus inter hominem & Angelum: non oportet autem quod ille qui sit Angelus, prius fuerit homo. Similiter etiam sunt gradus inter caput & omnia membra.

bra corporis, nec oportet quod illud quod est caput,
prius fuerit pes: & similiter est in proposito.

De qualitate suscipientium hoc sacramentum, in
quinque articulos divisæ.

D Einde considerandum est de qualitate suscipien-
tium hoc sacramentum.

¶ Circa quod queruntur quinque.

¶ Primo, vtrum in suscipientibus hoc sacramentum
requiratur bonitas viæ?

¶ Secundo, vtrum requiratur scientia totius sacræ
Scripturæ?

¶ Tertiò, vtrum ex ipso merito vitæ aliquis ordinis
gradus consequatur?

¶ Quartò, vtrum promouens indignos ad ordines,
peccet?

¶ Quinto, vtrum aliquis in peccato existens possit
fine peccato ordine suscepto vti?

A R T I C. I.

Vtrum in suscipientibus ordines requiratur bo-
nitas viæ?

A D primum sic proceditur. Videtur, quod in su-
scipientibus ordines non requiratur bonitas vi-
tae. Quia per ordinem aliquis ordinatur ad dispen-
sationem sacramentorum. Sed sacramenta possunt di-
stributi à bonis & malis. Ergo nō requiritur bona vita.

¶ 2 Præterea, Non est maius ministerium quod
Deo in sacramentis exhibetur, quam quod ipsi cor-
poraliter adhibetur. Sed à ministerio ipsius corporali
non repulit Dominus mulierem peccatricem & infa-
mem, vt patet Luc. 7. Ergo nec à ministerio eius in
sacramentis tales sunt anouendi.

¶ 3 Præterea, Per omnem gratiam datur aliquod
remedium contra peccatum. Sed illis qui habent
peccatum, non debet aliquod remedium denegari,
quod eis valere possit. Cum ergo in sacramento or-
dinis gratia conferatur *, videtur quod debeat etiam
peccatoribus hoc sacramentum dari.

T 3 SED

145

Conc. Tri-

dent. sess.

23. de re-

for. c. 5.

Tho. ubi

supra ar.

3. q. 1. c.

seq.

† Aug. l.

3. contra

Pet. c. 54.

c. 55. to.

7. c. in

Conc. Car-

thag. 4. c.

33.

* ut di-

ctum est,

q. 35. a. 1.

c. Aug.

q. 28. ex

novo Te-

stamento

q. 93. to.

4. c. tot.

lit. Petil.

lib. 2. c.

106. to. 7